

[Mette Madsen]

komedier, dem, der er en så uadskillelig del af dansk kulturarv i dag, og for øvrigt har siden Det kgl. Teater ved bestillingsarbejder føjet stykke for stykke til vores kulturarv. Jeg skal helt springe over »Elverhøj«, men jeg vil godt nævne en anden ting, som jeg tror også hr. Glistrup selv er glad for rundt omkring ved alle de møder, vi kommer til i forsamlingshusene, og det er, når vi synger »Som en rejselysten flåde«, et bestillingsarbejde fra Det kgl. Teater i anledning af genforeningen. Og sådan kunne vi blive ved. Men jeg blev altså skuffet over hr. Glistrups lille besøg i Grønnegade.

(Kort bemærkning).

Bernhard Baunsgaard (RV):

Det var hr. Glistrups sarkastiske bemærkninger om, at jeg bare beskæftigede mig med fortiden. Jeg ønsker ikke bare at beskæftige mig med fortiden, men jeg ønsker at pege på, at nutiden hviler på fortiden, og når vi har et godt dansk sprog i dag, når vi har en god dansk kultur, så er det kun, fordi datidens mennesker var klar over, at det var nødvendigt at støtte kulturen, og gav den tids forfattere rimelige kår, så de kunne overleve. Holberg har været nævnt, og vi kan pege på en hel række andre strålende forfattere, som er baggrunden for, at vi i dag har et kultursprog, der hedder dansk. Det, jeg godt ville have vi gav os til at drøfte, var, om vi giver vor egen tids forfattere rimelige kår, sådan at de kan bringe kulturen videre til eftertiden. Jeg tvivler meget stærkt på, at Det kgl. Teater af os er sat i stand til at behandle vor tids forfattere på en rimelig måde, både på grund af den måde, vi har sat reglerne for, hvordan deres honorar beregnes, og med den smålighed, der ofte – ikke mindst fra hr. Glistrup og hans parti – vises, når der drøftes kulturbevillinger i denne sal. Det var sådan noget, vi skulle drøfte i stedet for. Vi har en pligt over for eftertiden til at sørge for, at dansk kultur har tålelige kår.

Ingerlise Koefoed (SF):

Det er jo ikke første gang, vi hører hr. Glistrup her fra talerstolen udtrykke den formodning, at ombygningen af Det kgl. Teater i løbet af 1990'erne vil udvikle sig til en historie som den omkring postterminalen, og nu vil jeg gerne bede om at få at vide: hvor ved

hr. Glistrup det fra? For hvis det er rigtigt, er vi mange, der er interesserede i at få det at vide. Jeg tror ikke, det er rigtigt. Jeg tror, at der er kontrol og stærk kontrol på dette byggeri og denne ombygning, men jeg ønsker ikke at være med til skandalebyggerier, og derfor vil jeg meget gerne have at vide: hvor har hr. Glistrup sin viden fra? Hvad er beviset for, at det vil gå sådan?

(Kort bemærkning).

Annelise Gotfredsen (KF):

Det er hr. Glistrups udtalelser om Grønnegade og gaslygterne og så bemærkningerne i lovforslaget om Det kgl. Teaters altmodiske menuetter, der kalder mig herop. Jeg tror slet ikke, hr. Glistrup har forstået rigtigt, at ægte kunst er kunst, hvad enten det er gammelt eller nyt, men det kan være vanskeligere at fremstille den klassiske kunst på en forståelig måde for den nye generation. Denne specielle forpligtelse har Det kgl. Teater, og bl.a. på grund af de vanskeligheder, som kan være ved at klare den, er det, at vi understreger ønsket om at få teaterskolen tilbage, som den har været der før.

(Kort bemærkning).

Birte Weiss (S):

Bagvendtheden i fremskridtspartiets holdning til disse ting afspejler sig jo igen her under debatten i dag. Man har gentagne gange, uanset hvilken form for kulturlovgivning vi har diskuteret, haft argumenter, der gik på, at alt det nye, alt det, som ikke havde tilslutning fra alle i starten, skulle man ikke spille samfundets penge på. Jeg er ganske enig med hr. Bernhard Baunsgaard, når han siger, at en af de meget vigtige opgaver for Det kgl. Teater er at være arnested og drivhus for nye skabende danske forfattere. Det skal vi forsøge at leve bedre op til, end man har gjort hidtil.

Men hvad siger så fremskridtspartiet i bemærkningerne til lovforslaget her? Man siger:

»Grunden til, at teatret ikke er fulgt med tiden, men stadig væk hygger sig alt for meget med altmodiske menuetter, der ikke siger vor tids mennesker noget, er givetvis, at folkettingen har givet teatret lov til at løsrive sig fra markedsøkonomiens...« osv.